ΤΡΑΪΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ 1347-1365

Εὐλογίου Κουρίλα Λαυριώτου: Ἱστορία τοῦ Ἀσκητισμοῦ. Ἀθωνῖται. Θ/νίκη τ. Α΄ 1927

σ. 97-98

«Μετὰ τὸν πατριάρχην καὶ τοὺς βασιλεῖς ἄλλος πρὸς τὰ ὄρη (Μάξιμον τὸν Καυσοκαλύβην) ἐπισκέπτης ἦλθεν ὁ μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως, ὅστις ἀκούων περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ὁσίου ὄμμασιν ἐζήτησεν, ἵνα ἴδῃ καὶ πιστεύσῃ. Οὔτε λυπήσεις κα-θάπαξ, λέγει ὁ Μακάριος, οὔτ' αὐτοὺς θρυλλουμένους ὅλως ἐπεῖδε, ἀλλὰ μόνος τὸ ἐχέφρον δι' ἀπιστίας πιστεύει, παρ' ὃ καὶ ἑαυτῷ τὴν τοῦ ἀνδρὸς πεῖραν προξενεῖ» (φ. 54α).

Ἡ Τραϊανούπολις ἦν κτίσμα ἀρχαῖον τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ ἐν Θρᾴκῃ παρὰ τὸν Ἕβρον. Περὶ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως βλέπε Λεξικὸν Ἱστορίας καὶ Γεωγραφίας τοῦ Βουτυρᾶ τ. 8 σ. I 197.

Οὗτος ὁ ἀρχιερεὺς δὲν εἶναι ἄλλος εἰμὴ ὁ ὑπογραφόμενος εἰς τὸν Συνοδικὸν τόμον κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου τὸ 1351 ὁ Τραϊανουπόλεως Γερμανός· Παρ' Οὐσπένσκη: Χριστιανικὴ Ἀνατολὴ II σ. 779.

Καὶ δὲν μανθάνομεν μὲν ἀκριβῶς τὸν χρόνον τῆς εἰς Ἄθω ἀποδημίας αὐτοῦ ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου, ἀλλ' ἀναφέρεται [illegible] μονὴ τῶν Ἰβήρων [illegible] Κάλλιστος ὁ Α΄ περὶ τὸ 1358 ἐκδοθέντι [illegible] γράμματι τὸν Γερμανὸν μοναχὸν [illegible] Πρωτάτου [illegible] τοῦ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους [illegible]. Acta Patriarchatus τ. Α΄ σ. 377-378.

Οὗτος ἀπὸ τοῦ 1347 κατεῖχε [illegible] καθίσματος διὰ τὸ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ ἔργον βαρβαρικῶν ἐφόδων γενέσθαι [illegible] καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Συνόδου ὡς καθέδραν [illegible] ἐπισκοπὴν Μοσυνοπόλεως ἐπὶ πατριαρχείας Ἰσιδώρου τοῦ ἀοιδίμου. Acta Patriarchatus τ. Α΄ σ. 260

Ὁ Κάλλιστος τὸ 1353 προσαρμόσας ταύτην καὶ τὸ Περιθεώριον λέγει περὶ αὐτοῦ: «γεννηθεὶς καὶ παιδευθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ συνέσει πνευματικῇ ἀρετῇ κεκοσμημένος παρὰ Θεοῦ, ἀπολαύει μὲν διὰ ταῦτα καὶ τῆς εὐνοίας καὶ παρὰ τῶν κρατούντων καὶ ἁγίων μου αὐτοκρατόρων, ἔχει δὲ μεγάλως καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀδελφικὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην». Acta Patriarchatus τ. Α΄ σ. ~~260~~. 325, 331.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι πρὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΔ΄ αἰῶνος οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν λεηλατοῦντες καὶ ὑποδουλοῦντες τὰ Θρᾳκικὰ παράλια, διὸ καὶ ὁ μητροπολίτης οὗτος ἠναγκάσθη μετατεθῆναι ἀπὸ τῶν τουρκοκρατουμένων εἰς ἐλευθέρας ἐπαρχίας. Εὑρίσκεται ὡς συνεδριάζων ἐπὶ δύο σχεδὸν δεκαετηρίδας Συνοδικῶς, ἕως οὗ ὁ Φιλόθεος τὸ 1365 μετατίθησιν αὐτὸν εἰς τὸν περίδοξον θρόνον τῆς Λακεδαίμονος, ἤτοι τὸν Δροσοπόλεως, καὶ ὅστις πλέκων τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ ἀναφέρει, ὅτι ἐκ νεότητος ἠσπάσθη τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἐκεῖ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως. Acta Patriarchatus τ. Α΄ σ. 453-5.

(ἀκολουθεῖ)

2

Καὶ σήμερον Ἀρχιερεῖς παλαιόχρασι μεγάλης κινδύνου ἢ μητροπολίτου τῆς Τραϊανου-πόλεως.

Ἡ ἐνταῦθα μνημονευομένη μονὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχει κατὰ τὴν ὅλην γνώμην. Ἄς ἀναφέρω ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ Du Cange ἐν τῇ Constantinopolis Christiana βιβλ. IV κεφ. I σ. 79-82.

σ. 130.

Ἀλλὰ καὶ ὁ μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως ἐλθὼν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ὁσίου (Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη) ἐδοκίμασεν, ἵνα πεισθῇ διὰ τὸ θαῦμα αὐτοῦ. Ὁ καθηγητὴς αὐτοῦ ἦν δασύθριξ, αὐτὸς δὲ ψιλὸν ἔφερε πώγωνα, ὅθεν ἐνόμιζε μᾶλλον ἔχειν θεωρίαν ἐπισκόπου, ὁ δ᾽ ἀρχιερεὺς ἀνταλλάσσων πρὸς αὐτὸν τὰ ἱερὰ ἄμφια, ἀλλὰ δὲν ἔλαθε τὸν ὅσιον. Ἐπεσκέψατο ὁ Τραϊανουπόλεως ἐνδυθεὶς ὑποτακτικὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ προσκαλοῦσι τὸν ὅσιον νὰ ἐξέλθῃ εἰς προϋπάντησιν, ὁ ἐγὼ δὲ ἥκω, εἶπε, προσκαρτερῆσαι αὐτοῦ τὴν εἴσοδον καὶ ἐξῆλθε παρ᾽ αὐτοῦ τὴν εὐλογίαν. Ἀλλ᾽ ὁ ἅγιος λαβὼν αὐτὸν εἶπε· καὶ σὺ εἶ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ εὐλογητὸς εἶ· καὶ ἔκπληκτος ἐπίσκοπος ἀναχωρήσας, ἐνῷ ὁ ὅσιος ἀπεκάλυψε πᾶσαν τὴν δραματουργηθεῖσαν σκηνὴν [illegible] τὴν περίστασιν καὶ τοῦ ἀρχιερέως, ὅστις καθ᾽ ὅλην [illegible] τὸ θαῦμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ